

היום נלמד בעזרת ה':

## פסחים דף צז

**אמר שמואל כל שבחטאת מתה וכו':** הלכה למשה מסיני שחמש חטאות מתות: 1. ולד של בהמת חטאת. 2. תמורת חטאת. 3. חטאת שמתו בעליה. 4. חטאת שהתכפרו בעליה באחרת (שנאבדה ואח"כ נמצאה). 5. חטאת שעברה שנתה (= חטאת של יחיד באה מכבשה או שעירת עיזים בתוך שנתן הראשונה).

שמואל אומר שאם מקרים אלו קרו בקרבן פסח הרי הוא קרב לשלמים, ובמקרים (שיפורטו לקמן) שהדין שהחטאת תרעה עד שיפול בה מום ותימכר, אם זה קרה בקרבן פסח הדין גם כן שירעה עד שיפול בו מום וימכר.

**חטאת שעברה שנתה... כאילו היא בבית הקברות:** שבכל מקום שהיא נמצאת אנו רואים כאילו היא בבית הקברות שאסור לכהן להיכנס לשם, כלומר שהכהן לא שוחט אותה ואי אפשר להתכפר בה, אלא תרעה עד שיפול בה מום ותימכר, ודמיה הולכים "לקיץ המזבח" (= לקרבנות שמקריבים כשאינן מה להקריב על המזבח - שהמזבח לא ישאר פנוי מקרבנות).

**באבודין:** חטאות שנאבדו והתכפרו בעליהם באחרות ואח"כ נמצאו הראשונות. **בדחויין:** חטאות שעברו שנתן ונדחו מהקרבה.

**אבד קודם חצות וכו':** פסח שנאבד לפני חצות והפריש אחר במקומו, ואח"כ נמצא הראשון לפני חצות, הרי שהפסח הראשון לא נחשב ל"אבוד", כיוון שכשהוא נמצא עדיין לא הגיע זמן הקרבת קרבן פסח, ובשעת ההקרבה הוא כבר לפנינו.

**אבידת לילה:** חטאת שנאבדה בלילה שלפני יום הקרבתה והפריש אחרת במקומה, וכשהאיר היום מצא את הראשונה, הרי שהראשונה לא נחשבת כחטאת שנאבדה, לפי שלילה הוא לא זמן הקרבה וכשהאיר היום שזהו זמן הקרבתה היא כבר היתה לפנינו.

(המשך בדף הבא ↓)

**הפריש שתי חטאות לאחריות:** אדם שחייב להביא קרבן חטאת והפריש לשם כך שתי חטאות, אחת להקרבה והשניה ליתר ביטחון למקרה שתאבד אחת מהן. את האחת יקריב והשניה תרעה עד שיפול בה מום (ותימכר ובכספה יקנו קרבנות עולות נדבה לקיץ המזבח).

ואילו לגבי פסח אם הפריש שני פסחים לאחריות כנ"ל - האחד יוקרב לפסח והשני לא ירעה אלא יקרב שלמים. מכיון שמראש כשהפריש אותם היתה דעתו שהאחד יקרב לפסח והשני לשלמים.

**משנה: המפריש נקבה או זכר בן שתי שנים:** שאינם ראויים לקרבן פסח - ירעו עד שיפול בהם מום וימכרו ויקנו בדמיהם נדבת שלמים. הסיבה שלא מקריבים אותם בעצמם לשלמים, מכיון שהופרשו לשם פסח - נקבעו לפסח, אבל נדחו - שהרי אינם ראויים להקרבה (ואפילו שמתחילה לא היו ראויים להקרבה, נקבעו ונדחו). ודין קרבן שנקבע ונדחה שמקריבים בדמיו שלמים.

**המפריש פסחו ומת:** דינו כפסח שמתו בעליו שאין לו מנויים ולכן בנו צריך להקריבו לשלמים.